

Triinu Leppik-Upkin: arvasin, et balletiartistid ohverdavad emaduse

Laulev baleriin Triinu Leppik-Upkin rääkis Vikerraadio saates "Käbi ei kuku..." ajast, mil tal tuli teha elukutse valik ning kuidas ta raske südame ja nutetud silmadega otsustas balleti kasuks, kuigi tal oli teadmine, et balletiartistid ei saa kunagi emaks.

"Päris ausalt, ma nutsin mitu ööd patja. Minu jaoks oli kõige suurem dilemma see, et tahtsin särada laval – ballett tuli mul küllaltki hästi välja, kuigi seal taga oli meeletu töö –, aga mind morjendas väga see, et ma ei teadnud toona, et ühelgi balletiartistil oleks lapsi. Minu jaoks oli väga oluline saada emaks, ka vanaemaks," meenutas ta valikule eelnenud mõtteid.

Viimaks lõpetas Triinu nutu ja otsustas, et pühendub balletile. Kui ta Estonia teatrisse balletiartistina tööle võeti, avastas ta üllatusega, et enamik baleriinidest on emad. "Miks seda mu eest varjati? Miks ma ei teadnud seda? Kui palju ma piinlesin ja oleksin vaat et otsustanud, et seetõttu ei vali balletti," mäletab Triinu hämmingut iseendas.

Teised valikud, millest Triinu nii raske südamega loobus, olid viiul ja kunst. Tüdruk käis kolmes koolis korraga – Tallinna Kunstigümnaasiumis, balletikoolis ja muusikakoolis – ning teadis juba kuueaastaselt, et teda ootab lava.

"Kujutasin ette, et ma tulen lavale, tantsin balletti, mängin iseendale viiulit ja laulan prantsuse keeles," muigas Triinu, kui kõneles lapsepõlveunistusest.

"Joonistamine oli esimene asi, millest ta silma paistis," sekkus jutuajamisse Triinu ema Lea Leppik. "Ma ei teadnud, et tavaliselt ei oska kaheaastased lapsed inimest joonistada," vihjas ta Triinu varasele oskusele. Kui laps end muusikakooli palus panna, suhtus ema sellesse alul tõsise skepsisega. Triinul on meeles, et vedas emaga lausa kihla, kas ta saab sisse. Saigi. Ja teadis, et kõik koolid tuleb nüüd lõpuni käia.

Kõrgkultuurist popkultuurini

Esialgu kirjutas baleriiniks saanud Triinu ka sahtlisse laule, kuid

menu.err.ee

Estonia teater
Eesti Rahvusballett
Teater

ühel hetkel hakkas ta tundma, et kui ta nendega avalikuks ei tule, saab aeg otsa ja ta kahetseb kibedasti.

Tänaseks ongi Triinust saanud laulev baleriin. Ta loodab, et suudab inspireerida noori, kes kõrgkultuuri asutustesse minna ei tihka või isegi unistada ei julge. Triinu on näide, et on võimalik liikuda kõrgkultuurist popkultuuri ja tagasi ning nii järjepidevalt.

"Olen laulev baleriin, kes läheb igal hommikul teatrisse proove või trenne tegema ning õhtuti särab tüllist kleidis varvaskingades kroon peas. Aga mõnel teisel õhtul võin tulla popmuusikalavale sädelevates pükstes ja puusa nõksutada. Miks mitte?!"

Emal Leale tundus esialgu ballett hirmutav. Tal oli küll suhtumine, et lapsi tuleb toetada kõiges, mis neile meeldib – see on peamine. Kuid tippporti on ta alati suhtunud kõhklusega. "Ja selle me siis saime, eks ole," muigas ta.

Kohting kui töövestlus

Armastuse leidis Triinu tänu balletile. Ta meenutas, kuidas tema tulevane abikaasa Sergei ta kohtingu asemel justkui töövestlusele viis.

"Helistas, et mina olen Sergei Upkin, mis sa teed, lähme õhtusöögile, tulen sulle järele," mäletas Triinu üllatuslikku kõnet. Triinu oli siis alustav baleriin, kes end parasjagu näljutas, kuid kuna oli ettepanekust sõnatu, ei öelnud mehele ära.

"Jõin viisakalt teed, temal oli suur kausitais grill-liha," sõnas ta ja jätkas: "ja siis ta hakkas konkreetselt küsima, kuidas ma oma tulevikku näen, kas ma tahaksin abielluda ja lapsi saada. See oli hästi teoreetiline, et näha, mis inimene ma olen. Nagu töövestlus."

Enese näljutamist kommenteeris Triinu, et tal oli tõepoolest selline periood, kuid see sai läbi, sest kõht läks kogu aeg tühjaks. "Kaalu jälgimine ainult toiduga pole jätkusuutlik," kinnitas ta.

Suhe Sergeiga kogus hoogu. Kuna Triinu eriti vene keelt ei osanud, kõneldi inglise keeles. "Kui ma proovisin temaga vene keeles rääkida, teatas ta, et ta ei taha, et ma seda teen, et ta õpib hoopis ise eesti keele ära."

"Perekond baleriin" ja kultuuride kokkupõrge

Paar elas Triinu sõnul enne laste saamist pikalt koos ning "perekond baleriin", nagu neid armastab kutsuda Triinu ema, ei tekkinud kultuuride kokkupõrke tõttu muredeta.

"Meil oli aega eri arusaamu selgeks rääkida," alustas Triinu ja jätkas: "Sergei on Euroopa inimene, ta elas kaks ja pool aastat Saksamaal, oli Berliini riigiballetis, kus oli väga multikultuurne trupp. Tema vaated olid väga euroopalikud võrreldes tema ema ja vanavanematega".

Naine tõdes, et Sergei perekonna poolt hakkas tulema konflikti ohtu. "Lihvisime päris kaua põrkekohti maha. Sealt poolt ei tahetud, et Sergeil oleks eestlasest naine."

Ta tõi välja, et üheks erinevaks ootuse kohaks Sergei perekonna poolt oli naise ja mehe roll kodus. "Mina nende vaates kahjuks ei ole koduperenaine, kes võtaks kõik kodus üle ja mees saaks olla balletistaar. Eneseohverdus oli tavaline ootus sealt poolt," nentis Triinu, kes teatas, et tema end ohverdama ei hakka.

"Ma töötan samas kohas, kus mu mees, olen samamoodi kuus päeva nädalas hommikust õhtuni seal," kinnitas ta neile, jättes eneseohverduslikud ootused täitmata.

Ka poliitilises mõttes oli keerulisi hetki. "Ka minu isa ei olnud ka väga õnnelik, et mu kaasa on venelane. Tema esimene küsimus oli, et mis juhtub, kui sõda tuleb. Nüüd on see moment käes. Aga me juba toona puudutasime seda teemat ja ongi keeruline. Sergei on päris kindlasti Euroopa ja Eesti poolt ning selles sõjas Ukraina poolt, aga tema peres ei ole see nii kerge. Suguvõsas lähevad kõik tülli ja on raske olukord."

Kuid ema Lea meenutas, kuidas Sergei Upkin oli tema lemmiktantsija enne seda, kui noored üldse kokku said. "Ta hullult meeldis mulle ja mul ei tulnud hetkekski pähe mõtet, et ta on päris inimene," naeris ta ja jätkas: "ta oli lavaartist ning kui nad Triinuga käima hakkasid, läksid mul silmad suureks ja mõtlesin, et issand, selline staar vaatab minu last."

Lea sõnul on Sergei osutunud sümpaatseks väimeheks ja teda heas mõttes palju üllatanud.

"Käbi ei kuku..." on Vikerraadio eetris pühapäeviti kell 10.10.
Saatejuht on Sten Teppan.

Toimetaja:

Laura Raudnagel, intervjueeris Sten Teppan